

er Noget, som ikke vilde kunne falde nogen Anden ind end det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds. Jeg nævnedes i Forbigaaende, at Skuespillet havde været forskjelligt, eftersom Folkelivet havde staaet paa et mere eller mindre høit Trin i de forskjellige Lande. At Skuespillet ikke har havt Indflydelse paa Dehlschlæger eller rettere, at han maaskee ikke var kommen, hvis vi ikke havde havt det, har jeg aldeles ikke indladt mig paa at benægte; men jeg sagde tværtimod, at i en Tid, hvor vi have en saa stor Mængde af Dannelesesanstalter, da vi have den rige Litteratur og den rige Forbindelse med Udlandet, kunde det vel være muligt, at Skuespillet havde havt Indflydelse paa at fremkalde Digteren; men jeg meente rigtignok, at dette ikke mere var tilstede. Hvad den høitærede Ministers Mening om vort Forslag angaaer, og hans Bemærkning hertil, at de verlende Ministerier siden 1848 stadig ere komne til det Resultat, at Theatret skal bestaae, saa skal jeg dertil bemærke, at der vel har været verlende Ministerier; men at vi kun have havt eet Slags Ministerier, nemlig Høireministerier, siden 1849, det var kun et Par Maaneder maaskee i 1859, at der har været et Ministerium af en anden Art. Det af ham anførte Factum tillægger jeg derfor intet Værd i saa Henseende.

Ville: Det er nærmest i Anledning af Udvalgets Endringsforslag under Nr. 36, at jeg vil tillade mig nogle Bemærkninger. Udvalget har i sin Betænkning henstillet til Ministerens Overveelse, om det ikke var muligt at træffe Foranstaltninger til, at det kongelige Bibliothek en noget længere Tid af Dagen kunde være tilgængeligt for dem, som ville benytte det. Udvalget har meent at kunne begrænde sine Forordninger med Hensyn til den Tid, hvort Læsesalen skulde staae aaben, til 5 Timer. Ministeren synes at være gaaet ind derpaa, og i Genhold hertil er hans Forslag stillet samt anbefalet af Udvalget. Det forekommer mig nu, at det ærede Udvalg har været noget mere beskedent og tilbageholdende i sine Forordninger, end der egentlig var Grund til. De værdifulde Samlinger, som ere i Statens Besiddelse, og navnlig Bibliothekerne,

hvor ved alle Midler, som staae til vor Raadighed, gjøres saa frugbringende som muligt, aabnes for saa vid en Kredt som muligt, og det er aabenbart, at selv en aarlig Beføstning af flere Hundrede Rigsdaler ikke er af nogen Betydning i Sammenligning med de store Fordele, som kunne opnaaes, hvis disse kostbare Samlinger kunne i længere Tid daglig gjøres tilgængelige. Sammenligner man nu, hvad der findes Sted her i Kjøbenhavn, med hvad der paa andre Steder er indført, viser det sig, at vi her staae meget langt tilbage. I det store britiske Museum, som blandt andet ogsaa indeholder et af Verdens største Bibliotheker, er den pragtfulde og hensigtsmæssig indrettede Læsesal aabnet selv paa den Tid af Aaret, hvor Dagene ere kortest, 7 Timer daglig, nemlig i de 4 Vintermaaneder fra November til Februar; i Foraars- og Efteraarsmaanederne staaer Læsesalen aaben 8 Timer daglig, og om Sommeren er den i 4 Maaneder tilgængelig 9 Timer daglig. Det store keiserlige Bibliothek i Paris staaer aabent hver Dag i 6 Timer. Jeg skjønner ikke, at der er nogen som helst Grund til, at ikke vort Bibliothek skal være mindst lige saa lang Tid som det store franske tilgængeligt for dem, som der ville studere. Afbenyttelsen af Læsesalen er jo ikke Noget, som kan siges at berøe paa Folks eget Valg, saa at de enten kunne blive siddende der og læse eller tage Bøgerne hjem med sig; mangfoldige Ting, som findes paa Bibliotheket, og det netop Sager, som meest benyttes og meest kræve Studium, maae slet ikke komme ud af Bibliothekets Værg og ere udelukkende tilgængelige paa Læsesalen. Dertil høre f. Ex. alle Manuskripter og de store Billedværker, der benyttes af Kunsthistorikere, Naturforskere og Andre, og ere aldeles uundværlige Hjælpebidler ved deres Studeringer. Vi ere ikke hertilands istand til at byde den studerende Verden en saadan Comfort, Behvemmelighed og Elegance, som de store Samlinger i fremmede Byer tilbyde; vi kunne ikke tilbyde dem saa beundringsværdige Læsesale som dem, der findes i britisk museum, og heller ikke Noget, som kan maale sig med det keiserlige Bibliotheks Læsesaler; men den litteraire Samling, vi have